

[Marichen Nielsen.]

komme fra musikpædagoger og fra konservatorierne gennem en udadrettet virksomhed, skal jeg hilse meget velkommen.

I bemærkningerne til lovforslaget er der fremsat redegørelse for de økonomiske forhold og for konsekvenserne. Staten overtager lejemaal, inventar og instrumenter. Lokaleforholdene er forskellige de forskellige steder. For Odenses vedkommende er planlagt nye lokaler i Odense universitetscenter. Esbjerg har til huse i Esbjerg Kunstpavillon og i en lejet villa, og det fremgår, at man inden for en overskuelig årrække skal skaffe bedre egnede lokaler, formentlig ved nybygning, hvortil kommunen har reserveret byggegrund. I Ålborg har man af Arbejderbevægelsens Kollegium lejet Sohngårdsholms hovedbygning foreløbig indtil 1982. Man undrer sig lidt. Lejen er sat til 120 kr. årlig. Her er for en gangs skyld noget, der er billigt i Ålborg. Nå, det gode varer ikke så længe. Lidt længere nede i teksten fremgår det, at Nordjysk Musikkonservatorium har istandsat hovedbygningen, og at en restgæld på lån i Provinsbanken andrager 425.000 kr., og den kan overtages sammen med lejemaal.

På finanslovforslaget for 1972-73 er optaget en bevilling på 4 milliarder kr. som tilskud til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg. Dette beløb er beregnet på grundlag af konservatoriernes budgetter. Når kommunernes andel, svarende til en fjerdedel af driftsudgifterne, bortfalder ved overgang til statsdrift, vil det medføre en udgift på 1.333.000 kr. Et engangsbeløb på 300.000 kr. forventes nødvendigt til udbygning af samlinger af instrumenter, noder, teknisk udstyr m. v. Alle disse økonomiske ting må vi fordybe os i under udvalgsarbejdet, som jeg tilsiger støtte til.

Må jeg så til slut takke ministeren for de mere generelle betragtninger, som fremsættelsen af dette lovforslag har givet ham anledning til. Det glæder mig specielt som bosat i Danmarks næststørste by, som det forhåbentlig glæder mange ude i landet; at det er ministeren magtpåliggende at fremme decentraliseringen og ligestillingen i vort kulturliv landet over. Hvis det skal opfattes som ministerens programerklæring, skal han have tak for den her i dag. De løfter, der er indeholdt i hans bemærkninger om at stille

imod en samlet lovgivning for dansk musikliv, der også giver økonomiske rammer for dets trivsel, har glædet mig meget. De bør resultere i om ikke just en hymne til ministerens pris, så dog et ordentligt Kærne-trut i hornet til hans ære.

På den socialdemokratiske gruppes vegne vil jeg gerne trutte med og tilsige ministeren støtte til gennemførelsen af det fremsatte lovforslag.

Ellen Strange Petersen: Mit partis ordfører i denne sag, hr. Adam Møller, er forhindret i at være til stede i dag, men på den konservative folketingsgruppes vegne kan jeg give tilsagn om tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Statens overtagelse af musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg er, som det også blev fremhævet af den foregående taler, led i en udvikling, der har strakt sig over mange år. Jeg husker, at da folketinget i 1963 behandlede forslaget om statens overtagelse af Det jydsk Musikkonservatorium i Århus, var det udvalg, der da var nedsat, på en rundtur til de bestående fem musikkonservatorier, altså også til de tre, som man ikke på det tidspunkt tænkte på at overføre til staten. Vi konstaterede dengang, at der blev arbejdet med megen idealisme under yderst beskedne vilkår. Mit hovedindtryk fra den rejse var, at det foregik i gamle villaer i både Odense, Ålborg og Esbjerg. Man kan kun glæde sig over de forbedrede vilkår, der er opnået for disse institutioner i de mellemliggende år.

Den betænkning, som musikkommissionen afgav i 1963, har været et værdifuldt grundlag for lovgivningen vedrørende musikkonservatorierne, og man er jo ikke ved vejs ende endnu. Jeg går ud fra, at vi i et udvalg skal se nærmere på, hvordan der kan ske en arbejdsdeling ud over den allerede bestående mellem de fem konservatorier, og hvordan der kan etableres et større samarbejde med andre uddannelsesinstitutioner, universiteter, seminarier osv., end det, der nu eksisterer.

På min gruppes vegne kan jeg sige, at vi stiller os meget positivt over for musikuddannelsen. Vi føler os overbevist om, at der i samfundet vil være et voksende behov for god musikuddannelse, også rent erhvervs-mæssigt, fordi skolerne vil stille stigende